EIROPAS
KOMISIJA

Briselē, 25.6.2020.
COM(2020) 263 final

KOMISIJAS ZIŅOJUMS

Gada ziņojums par atkrastes naftas un gāzes nozares darbību drošumu Eiropas Savienībā 2018. gadā

Satura rādītājs

1. IEVADS 2
2. JURIDISKAIS PAMATS 3
3. METODIKA UN NO DALĪBVALSTĪM SAŅEMTĀ INFORMĀCIJA 3
4. ATKRASTES NAFTAS UN GĀZES IEGUVES NOZARE EIROPAS SAVIENĪBĀ 4
4.1. Iekārtas un ieguve 4
4.2. Atkrastes inspekcijas, izmeklēšanas, izpildes darbības un tiesiskais regulējums 8
5. STARPGADĪJUMU DATI UN ATKRASTES DARBĪBU DROŠUMA RĀDĪTĀJI 9
6. SECINĀJUMI 12

1. IEVADS

Pēc iepriekšējiem 2016. un 2017. gada ziņojumiem šis Eiropas Komisijas ziņojums aptver atkrastes naftas un gāzes nozares darbību drošumu Eiropas Savienībā (ES) 2018. gadā.

Ziņojuma juridiskais pamats ir Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/30/ES[1] (2013. gada 12. jūnijs) par to darbību drošumu, kas saistītas ar naftas un gāzes nozares darbībām jūrā, un ar kuru groza Direktīvu 2004/35/EK (Atkrastes darbību drošuma direktīva). Šā tiesību akta mērķis ir panākt augstu drošuma līmeni atkrastes naftas un gāzes nozares darbībās par labu darba ņēmējiem, videi, atkrastes darbību veikšanā izmantotajām platformām un aprīkojumam un tādiem saimnieciskās darbības veidiem kā zvejniecība un tūrisms. Direktīvas noteikumu īstenošana dalībvalstīs palīdzēs: i) novērst smagus negadījumus, ii) samazināt starpgadījumu skaitu un iii) nodrošināt efektīvus negadījumu un starpgadījumu pēcpasākumus to seku mazināšanai.

Līdzīgi kā iepriekšējiem pārskatiem arī šā gada ziņojuma mērķis ir: i) sniegt datus par ES izvietoto iekārtu skaitu un veidiem, kā arī ii) informēt par starpgadījumiem un novērtēt atkrastes naftas un gāzes nozares darbību drošumu. Ar katru papildu ziņojumu tendenču analīze kļūs aizvien saturīgāka. Turklāt šie daudzie gada ziņojumi kalpos par atsauces avotu statistikai par dalībvalstīs veikto atkrastes naftas un gāzes nozares darbību drošumu.

Ziņojums sagatavots, pamatojoties uz dalībvalstu iesniegtajiem gada ziņojumiem un datiem, kā noteikts Atkrastes darbību drošuma direktīvā. Komisija ir saņēmusi datus no Apvienotās Karalistes (kas 2018. gadā joprojām bija ES dalībvalsts), Bulgārijas, Dānijas, Francijas, Grieķijas, Horvātijas, Itālijas, Īrijas, Kipras, Nīderlandes, Polijas, Rumānijas, Spānijas un Vācijas. Lielākā daļa iekārtu atrodas Ziemeļjūrā un Atlantijas okeānā (380 iekārtas), savukārt 166 iekārtas ir izvietotas Vidusjūrā, 8 — Melnajā jūrā un 2 — Baltijas jūrā.

Dalībvalstu kompetentās iestādes 2018. gadā ir veikušas inspekcijas 318 atkrastes iekārtās, kas ir to jurisdikcijā. Pēc noteiktiem starpgadījumiem trīs dalībvalstis (Apvienotā Karaliste, Dānija un Nīderlande) pārskata periodā bija veikušas izmeklēšanu. Apvienotā Karaliste veica 41 izmeklēšanu, pamatojoties uz bažām par drošumu un vides apdraudējumu, un 5 izmeklēšanas saistībā ar smagiem negadījumiem. Dānija veica 3 izmeklēšanas saistībā ar bažām par drošumu un vides apdraudējumu (un nevienu izmeklēšanu saistībā ar smagiem negadījumiem), bet Nīderlande veica vienu izmeklēšanu saistībā ar smagu negadījumu (un nevienu izmeklēšanu saistībā ar bažām par drošumu un vides apdraudējumu).

Dalībvalstu sniegtie skaitļi, jo īpaši par ziņoto negadījumu skaitu un smaguma pakāpi attiecībā pret iekārtu skaitu, liecina par to, ka Eiropas atkrastes ieguves nozares drošuma līmenis salīdzinājumā ar diviem iepriekšējiem gadiem ir būtiski samazinājies, tāpēc dalībvalstu kompetentajām iestādēm ir jāveic pēcpasākumi.

[1] OV L 178, 28.6.2013., 66. lpp.

2. JURIDISKAIS PAMATS

Saskaņā ar Atkrastes darbību drošuma direktīvas 25. pantu Komisijai ir pienākums publicēt gada ziņojumu par atkrastes naftas un gāzes ieguves nozares darbību drošumu un ietekmi uz vidi, pamatojoties uz dalībvalstu sniegto informāciju. Dalībvalstīm ir pienākums katru gadu līdz 1. jūnijam iesniegt Komisijai gada ziņojumu, kurā iekļauta Atkrastes darbību drošuma direktīvas IX pielikumā (3. punktā) norādītā informācija.

Gada ziņojumā, kas dalībvalstīm jāiesniedz, ievērojot 25. pantu, jānorāda vismaz šāda informācija:

a) iekārtu skaits, vecums un atrašanās vieta;
b) veikto inspekciju un izmeklēšanu, kā arī izpildes darbību un notiesājošu spriedumu skaits un veids;
c) starpgadījumu dati saskaņā ar 23. pantā paredzēto kopējo ziņojumu sniegšanas sistēmu;
d) visas būtiskās izmaiņas atkrastes tiesiskajā regulējumā;
e) atkrastes naftas un gāzes darbību rezultāti.

Dalībvalstīm noteiktais prasītās informācijas publicēšanas termiņš ir tā gada 1. jūnijs, kas seko pārskata periodam (piemēram, 2018. gada gadījumā tas ir 2019. gada 1. jūnijs).

Dalībvalstis ziņojumu iesniedz, izmantojot kopēju formātu, kas noteikts Komisijas 2014. gada 13. oktobra Īstenošanas regulā (ES) Nr. 1112/2014[2]. Šajā īstenošanas regulā ir noteikts kopējs formāts, kādā atkrastes naftas un gāzes iekārtu operatori un īpašnieki apmainās ar informāciju par smagu apdraudējumu rādītājiem. Tajā ir noteikts arī kopējs formāts, kādā dalībvalstis publicē informāciju par smagu apdraudējumu rādītājiem. Sīkāka informācija par minēto īstenošanas regulu ir sniegta Komisijas 2015. gada 25. novembra vadlīnijās[3], kur ir sniegtas arī instrukcijas par ziņošanas formāta izmantošanu.

3. METODIKA UN NO DALĪBVALSTĪM SAŅEMTĀ INFORMĀCIJA

Saskaņā ar Atkrastes darbību drošuma direktīvas IX pielikumu (3. punktu) dalībvalstīm ir pienākums iesniegt skaidri noteiktu informāciju par to atkrastes naftas un gāzes ieguves nozarē notikušajiem starpgadījumiem, izmantojot veidnes, kas sniegtas Īstenošanas regulā (ES) Nr. 1112/2014. Iesniegtajos datos jāiekļauj informācija par atkrastes naftas un gāzes ieguves iekārtām ES teritorijā, piemēram, to skaitu, veidu, atrašanās vietu un vecumu. Dalībvalstu ziņojumos ir jāsniedz informācija arī par: i) atkrastes inspekciju, izmeklēšanu un izpildes darbību skaitu, ii) starpgadījumu skaitu pa kategorijām un iii) ievainojumu skaitu.

[2] OV L 302, 22.10.2014., 2. lpp.
[3] https://euoag.jrc.ec.europa.eu/files/attachments/2015_11_25_implementing_regulation_guidance_document_final.pdf.

Papildus datiem par atsevišķām dalībvalstīm Komisija ir izvērtējusi arī darbību drošumu atkrastes reģionos. Šajā nolūkā Komisija uzskata, ka: i) Vācija, Dānija, Francija, Apvienotā Karaliste, Īrija un Nīderlande veido Ziemeļjūras un Atlantijas okeāna reģionu, ii) Spānija, Grieķija, Horvātija, Kipra, Itālija un Malta — Vidusjūras reģionu, iii) Bulgārija un Rumānija — Melnās jūras reģionu un iv) Latvija un Polija — Baltijas jūras reģionu.

Izstrādājot gada ziņojumu par 2018. gadu, Komisija izmantoja Bulgārijas, Horvātijas, Kipras, Grieķijas, Francijas, Nīderlandes, Dānijas, Vācijas, Īrijas, Itālijas, Polijas, Rumānijas, Spānijas un Apvienotās Karalistes sniegto informāciju. Citas dalībvalstis nebija iesaistītas atkrastes naftas un gāzes ieguves nozares darbībā vai arī neiesniedza šajā ziņojumā izmantojamu informāciju.

Visas dalībvalstis, kuras iesaistītas atkrastes naftas un gāzes ieguves nozares darbībās, izņemot Apvienoto Karalisti, iesniedza pilnīgus datus par visām to iekārtām. Savukārt Apvienotā Karaliste atsevišķas sava ziņojuma daļas attiecināja tikai uz tām iekārtām, par kurām veikta riska novērtējumu dokumentācijas regulatīvā pārskatīšana (sk. arī Atkrastes darbību drošuma direktīvas 42. panta 2. punktu). Tas nozīmē, ka Apvienotās Karalistes sniegtā informācija par izmeklēšanām, izpildes darbībām, starpgadījumiem un atkrastes darbību drošuma rādītājiem attiecas uz tām iekārtām, kuras 2018. gada pirmajā pusgadā turpināja paplašināt savu darbību. Sākumā, 2018. gada janvārī, attiecīgo iekārtu aplēstais skaits bija 139 iekārtas, bet beigās, sākot no 2018. gada 19. jūlija, to aplēstais skaits bija 191 iekārta. Minētajā datumā attiecībā uz visām iekārtām beidzās pārejas periods.

4. ATKRASTES NAFTAS UN GĀZES IEGUVES NOZARE EIROPAS SAVIENĪBĀ

4.1. Iekārtas un ieguve

Lielākā daļa ES ūdeņos izvietoto atkrastes iekārtu[4] atrodas Ziemeļjūrā (sk. 1. tabulu), jo īpaši Apvienotās Karalistes un Nīderlandes ekskluzīvajās ekonomikas zonās (attiecīgi aptuveni 34 % un 28 % no atkrastes iekārtām ES ūdeņos). Vidusjūrā visaktīvākā dalībvalsts ir Itālija (25 % no visām iekārtām ES ūdeņos), kurai seko Horvātija. Melnās jūras reģionā ilggadēja atkrastes naftas un gāzes ieguves nozare ir Rumānijai, savukārt Bulgārija ir turpinājusi atkrastes ogļūdeņražu ieguves izpētes darbus, taču tās vienas iekārtas nodrošinātie ieguves apjomi ir niecīgi. Saskaņā ar ziņojumiem, kas saņemti no dalībvalstīm, kuras atrodas Baltijas jūras krastos, šajā reģionā atkrastes iekārtas ir tikai Polijai. Saskaņā ar saņemtajiem datiem ES ūdeņos 2018. gadā kopā bija 556 ieguves un ar ieguvi nesaistītas iekārtas, kas ir par 2 iekārtām vairāk nekā 2017. gadā, lai gan tika izbeigta vairāku iekārtu ekspluatācija[5].

[4] Ziņojuma 4.1. iedaļā sniegtajā analīzē nav iekļautas mobilās iekārtas urbšanai jūrā.
[5] Sīkāku informāciju sk. 4.1. nodaļā.

1. tabula. Stacionārās iekārtas 2018. gada 1. janvārī — "iekārtas veids" pa reģioniem un dalībvalstīm

Reģions/valsts		Iekārtas veids(*)				
		FMI	*FNP*	*FPI*	*NUI*	Kopā
Baltijas jūra		1	0	0	1	2
	Polija	1	0	0	1	2
Melnā jūra		7	0	0	1	8
	Bulgārija	0	0	0	1	1
	Rumānija	7	0	0	0	7
Vidusjūra		16	0	3	147	166
	Horvātija	2	0	0	18	20
	Grieķija	1	0	0	1	2
	Itālija	12	0	3	126	141
	Spānija	1	0	0	2	3
Ziemeļjūra un Atlantijas okeāns		143	0	23	214	380
	Dānija	10	0	0	20	30
	Vācija	2	0	0	0	2
	Īrija	1	0	0	1	2
	Nīderlande	48	0	0	107	155
	Apvienotā Karaliste	82	0	23	86	191
Kopā		167	0	26	363	556

(*) *FMI* — stacionāra iekārta, uz kuras ir personāls, *FNP* — stacionāra, ar ieguvi nesaistīta iekārta, *FPI* — peldoša ieguves iekārta, *NUI* — iekārta, uz kuras (parasti) nav personāla.

Saskaņā ar ziņojumiem 2018. gadā ES ūdeņos tika izbeigta 13 iekārtu ekspluatācija, proti, 12 iekārtu darbība Apvienotajā Karalistē un 1 iekārtas darbība Itālijā. Saskaņā ar paziņoto informāciju tajā pašā gadā ekspluatācijā tika nodota 1 jauna stacionāra iekārta Nīderlandē. Arī atsevišķu dalībvalstu datu ziņošanas metodikas grozījumi ir veicinājuši paziņotā iekārtu skaita izmaiņas, salīdzinot ar iepriekšējo gadu[6].

Vairāk nekā puse no ES ūdeņos izvietotajām atkrastes iekārtām sāka darbību laikposmā no 1980. gada līdz 2000. gadam. Kopš 2010. gada ir ievērojami samazinājusies jaunu ieguves iekārtu attīstība Ziemeļjūras un Atlantijas okeāna reģionā un Vidusjūrā (2. tabula).

2. tabula. ES ūdeņos esošo iekārtu skaits; dati sakārtoti pa desmitgadēm, kad iekārtas nodotas ekspluatācijā, un pa reģioniem

Būvniecības gads	**Reģions**				
	Baltijas jūra	**Melnā jūra**	**Vidusjūra**	**Ziemeļjūra un Atlantijas okeāns**	**Kopā ES**
1950–1959	0	0	0	4	**4**
1960–1969	0	0	7	21	**28**
1970–1979	0	0	14	41	**55**
1980–1989	0	2	53	82	**137**
1990–1999	1	3	42	119	**165**
2000–2009	1	3	40	70	**114**
2010–2019	0	0	10	43	**53**
2020–2029	0	0	0	0	**0**
Kopā ES	**2**	**8**	**166**	**380**	**556**

[6] Lai gan tika izbeigta 13 iekārtu ekspluatācija un sākta tikai vienas jaunas iekārtas ekspluatācija, kopējais iekārtu skaits pieaudzis par divām iekārtām. Ja visi dati tiktu precīzi paziņoti, skaitam būtu jāsamazinās par 12 iekārtām.

Lielākā daļa (aptuveni 94 %) no ES teritorijā iegūtās naftas un gāzes tiek iegūta Ziemeļjūras un Atlantijas okeāna reģionā (3. tabula). Vislielāko ieguldījumu šajā nozarē sniedz Apvienotā Karaliste, kurai seko Nīderlande un Dānija. Vidusjūrā aktīvas ieguves valstis ir Itālija un Horvātija, savukārt Melnajā jūrā pašlaik vienīgā vērā ņemamā naftas un gāzes ieguves valsts ir Rumānija.

3. tabula. Atkrastes naftas un gāzes ieguves apjoms ES kilotonnās naftas ekvivalenta

REĢIONS	**Valsts**	**Kilotonnas naftas ekvivalenta**	**% no ES kopējā apjoma**
Baltijas jūra		**210,98**	**0,19 %**
	Polija	210,98	0,19 %
Melnā jūra		**1138,87**	**1,01 %**
	Bulgārija	4,71	0,00 %
	Rumānija	1134,16	1,01 %
Vidusjūra		**4139,61**	**3,69 %**
	Horvātija	528,20	0,47 %
	Grieķija	211,01	0,19 %
	Itālija	3311,00	2,95 %
	Spānija	89,40	0,08 %
Ziemeļjūra un Atlantijas okeāns		**106727,60**	**95,11 %**
	Dānija	9589,00	8,55 %
	Vācija	915,00	0,82 %
	Īrija	311,17	0,28 %
	Nīderlande	11681,00	10,41 %
	Apvienotā Karaliste	84231,43	75,06 %
Kopā		**112217,06**	**100,00 %**

Salīdzinājumā ar iepriekšējo gadu, samazinājumam nepārsniedzot vienu procentu, kopējais atkrastes naftas un gāzes ieguves apjoms bija stabils.

4.2. Atkrastes inspekcijas, izmeklēšanas, izpildes darbības un tiesiskais regulējums

Dalībvalstu kompetentās iestādes ir regulāri veikušas to jurisdikcijā esošo atkrastes iekārtu inspekcijas. Ziņojuma 4. tabulā ir sniegta informācija par pārskata gadā veikto atkrastes inspekciju skaitu. Inspekciju skaits parasti palielinās līdz ar iekārtu skaitu dalībvalstīs.

Tāpat kā 2017. gadā, inspekciju skaits atkal samazinājās, proti, no 630 inspekcijām 2017. gadā līdz 593 inspekcijām 2018. gadā. Runājot konkrētāk, Itālijā inspekciju skaits samazinājās no 289 līdz 236 inspekcijām, Nīderlandē — no 60 līdz 32 inspekcijām, savukārt Apvienotajā Karalistē inspekciju skaits pieauga no 232 līdz 273 inspekcijām. Arī Rumānija pirmo reizi veica inspekcijas. Lai gan inspekciju skaits samazinājās, tomēr iekārtu inspekcijām tika atvēlēts lielāks cilvēkdienu skaits (2817 cilvēkdienas 2018. gadā, salīdzinot ar 2083 cilvēkdienām 2017. gadā).

*4. tabula. 2018. gadā veikto atkrastes inspekciju skaits pa reģioniem un dalībvalstīm**

REĢIONS	**Valsts**	**Inspekciju skaits**	**Iekārtā pavadīto cilvēkdienu skaits (neskaitot ceļā pavadīto laiku)**	**Inspicēto iekārtu skaits**
Baltijas jūra		**3**	**6**	**2**
	Polija	3	6	2
Melnā jūra		**4**	**24**	**2**
	Rumānija	4	24	2
Vidusjūra		**251**	**262**	**95**
	Horvātija	10	10	4
	Kipra	2	6	2
	Grieķija	1	10	1
	Itālija	236	234	86
	Spānija	2	2	2
Ziemeļjūra un Atlantijas okeāns		**335**	**2525,5**	**219**
	Dānija	19	66	19
	Francija	2	4	1
	Vācija	6	6	2

	Īrija	3	30	3
	Nīderlande	32	23	28
	Apvienotā Karaliste	273	2396,5	166
KOPĀ		**593**	**2817,5**	**318**

(*) Tabulā iekļauta informācija no dalībvalstīm, kuru jurisdikcijā 2018. gadā bija vismaz viena atkrastes iekārta.

Atkrastes darbību drošuma direktīvas 18. pantā ir noteiktas vairākas tiesības un pilnvaras dalībvalstu kompetentajām iestādēm attiecībā uz darbībām un iekārtām, kas ir to jurisdikcijā. Šīs tiesības un pilnvaras ietver tiesības aizliegt ekspluatāciju un tiesības pieprasīt, lai operatori īstenotu pasākumus ar mērķi nodrošināt risku pārvaldības vispārējo principu ievērošanu un garantēt drošu darbību.

Attiecīgi izmeklēšanu pārskata periodā veica trīs dalībvalstis — Apvienotā Karaliste, Dānija un Nīderlande. Apvienotā Karaliste veica 41 izmeklēšanu, pamatojoties uz bažām par drošumu un vides apdraudējumu[7], un 5 izmeklēšanas saistībā ar smagiem negadījumiem. Dānija veica 3 izmeklēšanas saistībā ar bažām par drošumu un vides apdraudējumu, bet Nīderlande veica 1 izmeklēšanu saistībā ar smagu negadījumu. Galvenokārt sakarā ar pieaugumu Apvienotajā Karalistē kopējais izmeklēšanu skaits 2018. gadā bija ievērojami augstāks (50), salīdzinot ar 2017. gadu (20) un 2016. gadu (23).

Lai gan izmeklēšanu skaits pieauga, izpildes darbību kopskaits 2018. gadā bija mazāks nekā 2017. gadā. Lai gan dalībvalstis 2017. gadā īstenoja 47 izpildes darbības (Apvienotā Karaliste — 45 darbības), 2018. gadā tikai Apvienotā Karaliste ziņoja par šīm darbībām, proti, 34 gadījumiem, kas ir mazāk nekā 2017. gadā.

5. STARPGADĪJUMU DATI UN ATKRASTES DARBĪBU DROŠUMA RĀDĪTĀJI

Dalībvalstis saskaņā ar Atkrastes darbību drošuma direktīvas IX pielikumu ziņoja kopumā par šādiem 2018. gadā notikušiem 124 starpgadījumiem:

— Apvienotajā Karalistē bija 95 notikumi, par kuriem jāziņo, tostarp 5 smagi negadījumi,
— Nīderlandē bija 14 notikumi, par kuriem jāziņo[8], tostarp 1 smags negadījums. Informācija par šā smagā negadījuma cēloņiem nav sniegta, jo pārskata periodā lieta vēl tika izmeklēta,
- Dānijā bija 9 notikumi, par kuriem jāziņo, un nebija neviena smaga negadījuma,
- Francijā un Īrijā katrā bija 1 notikums, par kuru jāziņo, un nebija neviena smaga negadījuma.

[7] Par bažām attiecībā uz drošumu un vides apdraudējumu ziņo strādnieki, ja viņi darbavietā redz problēmas, kuras, viņuprāt, varētu būt veselības un drošības tiesību pārkāpums un kurām ir iespēja radīt kaitējumu.
[8] Viens notikums, par kuru jāziņo, var izraisīt vairākus starpgadījumus, piemēram, nejauša gāzes noplūde var izraisīt personāla evakuāciju.

Smago negadījumu skaitā ir iekļauti starpgadījumi, kam ir liela iespēja izraisīt cilvēku nāves gadījumus vai smagus ievainojumus, pat ja tas nav noticis.

Lielākā daļa no atteicēm (80 %), kas notika to notikumu laikā, par kuriem jāziņo, bija saistītas ar neplānotu noplūdi, 13,7 % — ar urbuma kontroles zudumu (erupciju / novadīšanas sistēmas aktivizāciju), 1,6 % — ar kritisko drošuma un vides elementu (*SECE*) atteices gadījumiem un 1,6 % — ar strukturālās integritātes zudumu (neplānotu pozīcijas maiņu). Divos starpgadījumos bija nepieciešama personāla evakuācija.

5. tabula. Starpgadījumi pa kategorijām (Atkrastes darbību drošuma direktīvas IX pielikums, ES līmenis)

IX pielikuma kategorijas		**Notikumu skaits**	**Procentuālais īpatsvars (kategorijā "Kopā")**	**Procentuālais īpatsvars (no kopējā notikumu skaita)**
a)	**Nejaušas noplūdes — kopā**	**99**	**100,0 %**	**79,8 %**
	Naftas/gāzes noplūdes ar uzliesmojumu — ugunsgrēki	1	1,06 %	0,8 %
	Naftas/gāzes noplūdes ar uzliesmojumu — sprādzieni	0	0,0 %	0,0 %
	Gāzes noplūdes bez uzliesmojuma	56	56,5 %	45,2 %
	Naftas noplūdes bez uzliesmojuma	31	31,3 %	25,0 %
	Bīstamu vielu noplūdes	11	11,1 %	8,9 %
b)	**Urbuma kontroles zudums — kopā**	**17**	**100,0 %**	**13,7 %**
	Erupcijas	0	0,0 %	0,0 %
	Erupcija / novadīšanas sistēmas aktivizācija	8	47,1 %	6,4 %
	Urbuma aizsargmehānisma atteice	9	52,9 %	7,3 %
c)	**Kritisko drošuma un vides elementu (*SECE*) atteice**	**2**	**100,0 %**	**1,6 %**
d)	**Strukturālās integritātes zudums — kopā**	**2**	**100,0 %**	**1,6 %**
	Strukturālās integritātes zudums	0	0,0 %	0,0 %
	Stabilitātes/peldspējas zudums	0	0,0 %	0,0 %

	Neplānota pozīcijas maiņa	2	100,0 %	1,6 %
e)	**Sadursmes ar kuģiem**	**0**	**0,0 %**	**0,0 %**
f)	**Helikopteru negadījumi**	**0**	**0,0 %**	**0,0 %**
g)	**Fatāli negadījumi(*)**	**0**	**0,0 %**	**0,0 %**
h)	**Smagi ievainojumi pieciem vai vairāk cilvēkiem vienā negadījumā**	**0**	**0,0 %**	**0,0 %**
i)	**Personāla evakuācija**	**2**	**100,0 %**	**1,6 %**
j)	**Vides avārijas(**)**	**2**	**100,0 %**	**1,6 %**
Kopā[9]		**124**	**100,0 %**	**100,0 %**

(*) *Tikai tad, ja saistīti ar smagu negadījumu.*

(**) *Saskaņā ar dalībvalstu ziņojumiem smagie negadījumi nebija uzskatāmi par vides avārijām.*

Eiropas Savienībā kopējais starpgadījumu skaits palielinājās no 42 starpgadījumiem 2016. gadā līdz 59 starpgadījumiem 2017. gadā un līdz 124 starpgadījumiem 2018. gadā — lielākoties ar "neplānotām noplūdēm" saistītu starpgadījumu skaita pieauguma dēļ. "Urbuma kontroles zuduma" starpgadījumu skaits palielinājās līdz 17 starpgadījumiem, pēc tam, kad tas bija samazinājies no 11 gadījumiem 2016. gadā līdz 8 gadījumiem 2017. gadā. "Kritisko drošuma un vides elementu atteices" bija 2, savukārt 2016. gadā —3 un 2017. gadā — 1. 2018. gadā ziņots par 2 starpgadījumiem, kas saistīti ar strukturālās integritātes zudumu, savukārt 2017. gadā netika ziņots ne par vienu šādu starpgadījumu, bet 2016. gadā tika ziņots par 2 šādiem zudumiem. Turklāt 2018. gadā notika 2 evakuācijas, savukārt 2017. gadā netika ziņots ne par vienu personāla evakuāciju, bet 2016. gadā tika ziņots par 1 evakuāciju.

2018. gadā netika ziņots ne par vienu sadursmi ar kuģiem, salīdzinot ar 3 gadījumiem 2017. gadā un nevienu gadījumu 2016. gadā; kā arī 2018. gadā notika 9 urbuma aizsargmehānisma atteices gadījumi salīdzinājumā ar 2 gadījumiem 2017. gadā un nevienu paziņotu gadījumu 2016. gadā. 2018. gadā kopumā 6 starpgadījumi bija klasificēti kā smagi negadījumi[10], jo pastāvēja liela iespēja

[9] Viens starpgadījums var parādīties vairāk nekā vienu reizi, piemēram, ar urbuma kontroles zudumu saistītu personāla evakuāciju kopumā varētu uzskaitīt kā divus gadījumus.

[10] OV L 178, 28.6.2013., 73. lpp. 2. panta 1. punkts: ""smags negadījums" saistībā ar iekārtu vai savienotu infrastruktūru ir:

a) starpgadījums, kas saistīts ar eksploziju, ugunsgrēku, kontroles zudumu pār urbumu vai naftas, gāzes vai bīstamu vielu noplūdi un kas izraisa vai kam ir liela iespēja izraisīt cilvēku nāves gadījumus vai smagus ievainojumus;

b) starpgadījums, kura rezultātā tiek izdarīti nopietni bojājumi iekārtai vai savienotajai infrastruktūrai un kurš izraisa vai kuram ir liela iespēja izraisīt cilvēku nāves gadījumus vai smagus ievainojumus;

c) jebkāds cits starpgadījums, kura rezultātā ir gājuši bojā vai guvuši smagus ievainojumus pieci vai vairāk cilvēku, kas atrodas uz atkrastes iekārtas, kurā radusies bīstamā situācija, vai ir iesaistīti naftas un gāzes nozares darbībā saistībā ar šo iekārtu vai savienoto infrastruktūru; vai

d) jebkurš cits smags vides starpgadījums, ko izraisījuši a), b) un c) apakšpunktā minētie notikumi.

izraisīt cilvēku bojāeju vai smagus ievainojumus. 2017. gadā notika 4 smagi negadījumi, bet 2016. gadā tika ziņots par 2 smagiem negadījumiem.

Ņemot vērā pieaugošo nelaimes gadījumu skaitu, Komisija cieši sadarbojas ar attiecīgajām kompetentajām iestādēm, lai noteiktu šīs tendences cēloņus un apspriestu iespējamos pēcpasākumus, kas iespējami drīz ļauj panākt augstāku drošuma līmeni. Sadarbība notiek divpusēji un saistībā ar Eiropas Atkrastes iestāžu grupu (*EUOAG*).

6. SECINĀJUMI

Tā kā ES ir izvietotas 556 iekārtas (2018. gada datos ir iekļauti arī Apvienotās Karalistes dati), to skaits ir saglabājies samērā nemainīgs. Iepriekšējos gados šis skaits samazinājās no 586 iekārtām 2016. gadā līdz 554 iekārtām 2017. gadā. Kopējais naftas un gāzes ieguves apjoms ir nedaudz samazinājies no 113 051 kilotonnas naftas ekvivalenta līdz 112 217 kilotonnām naftas ekvivalenta 2018. gadā.

Komisija vērtē ES atkrastes naftas un gāzes ieguves nozares darbību drošumu, pamatojoties uz datiem, kurus dalībvalstis sniegušas saskaņā ar īstenošanas regulas noteikumiem par ziņojumu sniegšanu. Tāpēc Komisijas vērtējuma precizitāte ir atkarīga no dalībvalstu iesniegtās informācijas.

Veikto inspekciju un izmeklēšanu skaits bija nedaudz zemāks (par 6 %) nekā iepriekšējā gadā. Salīdzinājumā ar 2017. gadu dalībvalstis veica arī mazāk izpildes darbību.

Starpgadījumu skaits strauji palielinājās no 59 starpgadījumiem 2017. gadā līdz 124 starpgadījumiem 2018. gadā. Ar visu Apvienotās Karalistes atkrastes iekārtu iekļaušanu ziņojumu sniegšanas sistēmā var izskaidrot tikai mazāko daļu no negadījumu skaita palielinājuma[11]. Starpgadījumu skaits Apvienotajā Karalistē palielinājās no 30 līdz 99 starpgadījumiem, bet Nīderlandē — no 13 līdz 52 starpgadījumiem. Savukārt Dānijā šis skaits samazinājās no 14 līdz 9 starpgadījumiem. Smago negadījumu skaits laikposmā no 2017. gada līdz 2018. gadam palielinājās no 4 līdz 6 negadījumiem.

Tāpat kā 2016. un 2017. gadā arī 2018. gadā netika ziņots par nāves gadījumiem, taču bija gūti 10 ievainojumi un 17 smagi ievainojumi. Saskaņā ar kompetento iestāžu ziņojumiem Apvienotajā Karalistē un Nīderlandē būtiski palielinājās to negadījumu skaits, kuru cēloņi ir padziļināti jāanalizē un saistībā ar kuriem kompetentajām iestādēm ir jāveic pēcpasākumi. Komisija sadarbosies ar dalībvalstīm un centīsies nostiprināt sadarbību ar Apvienoto Karalisti, lai atkal panāktu tādu drošuma līmeni, kāds bija pēdējo gadu laikā.

Lai noteiktu, vai starpgadījums ir smags negadījums saskaņā ar a), b) vai d) apakšpunktu, iekārtu, uz kuras parasti nav personāla, vērtē tā, it kā uz tās būtu personāls."

[11] Ar šādas iekļaušanas ietekmi var pamatot aplēsto palielinājumu par 10 negadījumiem, ja iekārtas drošuma rādītāji paliek nemainīgi.